

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ**δημοτικό**

κορι κε γιος επεζαγε σ ωριο περιβολαχι
κι απου το παιζε γελασε που το πολι κανακι
αποκιμιθ ο γιος γλικα στοι λιγερις τις αγκαλες
αιγα σιγα τους ξιπνα κι αγαλιαγα του λει
ξιπνα το τριγονακι μου ξιπνα γλικα μου αγαπι.

Ομηρος, Οδυσσεια θ 457—62

Ναυσικα δε θεων απο καλλος εγουσα
απη ρα παρα σταθιμου τεγεος πυκα ποιητοι,
βαυιαζευ δ Οδυσση ευ οφθαλμοισιγ ορωσα,
και μιν φωνησατ επει πτεροευτα προσηυδα:
χαιρε, ξειν, ια και ποτ ειν ευ πατριδι γαιη
ινηση εικευ, — οτι μοι πρωτη ζωαγρι οφελλεις.

Ησιοδος, Θεογονια 758—68

Εγιθα δε Νυκτος παιδες ερειμηγις οικι εχουσιγ
Γηπος και Θαγατος, δεινοι θεοι ουδε ποτ αυτους
Πελιος φαεθων επιδερκεται ακτιγεσσιν
ευρανον εις αγιων ουδ ουρανοθευ καταβαινων.
Των ετερος γαιαν τε και ευρεα γιντα θαλασσης
ηπουχος ανστρεφεται και μειλιχος αγθρωποισι,
του δε σιδηρηη μεν κραδη, χαλκεον δε οι ητορ
υγλεες εν στηθεσσιγ εχει δ ον πρωτα λαβησιν
αγθρωπουν εχθρος δε και αθαγατοισι θεοισιν.
Εγιθα θεου χθονιου προσθευ δομοι ηχηγεutes
επτασιν.

Απολλωνιος Ροδιος, Αργοναυτικα Α 774—86

Βη δ φιεγαι προτι αστυ, φαεινω αστερι ισος,
εν ρα τε νηγατεγησιν εεργομεγαι καλυβησιγ
νηγεραι θηγασαντο δομων υπερ αυτελλοντα,
και αφισι κυανεοι δι ηερος ομματα θελγει
καλον ερευθομεγεος, γανυτα: δε τε ηθεοιο
περθενος φιερουσα μετ αλλοδαποισιγ εουτος
ανθρακιν ω και μιν μηγστηη κοικεουσι τοκηες.

Ψαλμος 46

Ω. Παντα τα εθνη, κροτηησατε χειρας, αλαλαξατε τω Θεω εν φωνη αγαλλιασεως:
Ω. οτι Κυριος υψιστος, φοβερος, βασιλευς μεγας επι πασαν την γην. 4. υπε-